

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Hejarop till riksdagsvals-kandidater

Rapeli, Lauri

Published in:
Västra Nyland

Published: 28/03/2023

Document Version
Accepted author manuscript

Document License
Publisher rights policy

[Link to publication](#)

Please cite the original version:

Rapeli, L. (2023). Hejarop till riksdagsvals-kandidater. *Västra Nyland*, 14.
<https://www.vastranyland.fi/artikel/82433d88-b876-4659-866f-37b9eb9de932>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Hejarop till riksdagsvalskandidater

Även de som vanligtvis inte bryr sig särskilt mycket om dagspolitiken brukar åtminstone ytligt följa med valkampanjer. Under valkampanjer är det mycket prat om politik och politiker. Då är man oftast gärna och gnäller om hur hela samhället går mot en katastrof och hur alla politiker är värdelösa lurendrejare. Jag är inte själv helt oskyldig.

Därför är det på sin plats, nu på valkampanjens slutraka, att bli påmind om allt som riksdagsvalkandidaterna får stå ut med och hur mycket resurser de satsar på sina kampanjer, för ett högst osäkert resultat. Endast ungefär åtta procent av kandidaterna kommer att bli invalda. För de andra är satsningarna mycket sämre. I valet 2019 använde invalda riksdagsledamöter i genomsnitt nästan 40 000 euro på sina kampanjer. I genomsnitt betalade de själva över en tredjedel av summan. Även de som inte lyckades ta sig in i riksdagen betalade ofta flera tusen euro från egen ficka.

Pengar är en sak, men jag tror att det är den lätta biten. Trots att många kandidater har hjälp från frivilliga medhjälpare (som alla förtjänar ett stort tack också), blir de under kampanjen bombarderade med inbjudningar till diverse paneler, intervjuer, valkompass och så vidare. I otaliga timmar får de försöka sälja sig själva till väljare, oberoende av väder.

Numera har förstås en stor del av kampanjarbetet flyttat sig till sociala medier. Medan det betyder att kandidaterna inte behöver utsätta sig för dåligt väder lika ofta som tidigare, betyder det däremot att de utsätts för en otrolig mängd hatprat. Dagligen, i vissa fall. För att få en insikt i vad politikerna förväntas tolerera, kan man till exempel välja någon av våra mer synliga partiledare och kolla kommentarsfältet i hens Twitter-konto.

Redan en kort genomläsning av den feedback som våra mest framträdande politiker får, gör en mycket ledsen och får en att undra vad som förorsakar sådant beteende. Ingen ska behöva acceptera den sortens personliga påhopp. Det är svårt att förstå hur våra politiker klarar av den här aspekten av att vara politiker i dagens Finland. Efter diskussioner med politiker vet jag dessutom att de nog påverkas av de hatiska kommentarerna de utsätts för, även om de inte alltid visar det utåt. En del politiker får så mycket osakliga kommentarer, att det inte skulle vara praktiskt möjligt att polisanmäla alla dem, även om det fanns orsak till det. Så det är bara att betrakta detta som en del av jobbet.

Trots all verbal misshandel – och även hot mot ens fysiska integritet – orkar vissa fortfarande frivilligt kandidera i val. Det förtjänar stor respekt. Det minsta alla vi andra kan göra för att stöda dem är att inte vara elaka. Utan deras insatser skulle vi inte ha en fungerande demokrati.

Tolerans mot åsikter som avviker från ens egna är en viktig konst för livet i allmänhet och riksdagsvalet ger en ypperlig möjlighet att öva på det. Att man inte gillar alla kandidaters åsikter ger inte rätt till osakligt beteende. Politiker är dessutom ofta trevliga och kunniga människor. Ge dem en chans på valtorget när ni dricker kaffe - som kandidaten högst sannolikt betalat själv.

Lauri Rapeli

Forskningschef vid Åbo Akademi